

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Nu blandede fru Lone Møller dagpengesystemet ind i en debat, der udelukkende efter Socialdemokratiets eget forslag drejer sig om lavere ydelser til den pågældende i henhold til bistandsloven. Og bistandsloven er jo netop det yderste sikkerhedsnet også for dem, der f.eks. er kommet i karantæne eller har fået nedsættelse af ydelser i henhold til dagpengeloven.

Dér må jeg gentage mit spørgsmål: Hvor mener fru Lone Møller og Socialdemokratiet at de gældende bistandslovstakster er så høje, at de, der efter almindelige regler er berettiget til de pågældende bistandslovstakster, kan tåle at blive sat ned på en lavere takst end den, der gælder for dem, der er i en sådan situation, at vedkommende opfylder bistandslovens betingelser for at modtage social bistand?

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Når jeg nævnte dagpengesystemet, så er det jo sådan, at man allerede i dag, hvis man ikke stiller sig til rådighed for arbejdsmarkedet, ingen bistandshjælp får, hvis det kun er ledighed, der er årsag til ens problem. Sådan er de gældende regler i dag.

Glønborg (KRF):

Det problem, Socialdemokratiet tager fat på med dette beslutningsforslag, er desværre lige så aktuelt i dag som i maj. Og Kristeligt Folkeparti er klar til at fortsætte det arbejde med sagen, som blev afbrudt i juni.

Men vi skal ikke lave det samme arbejde en gang til, så jeg vedstår den tale, jeg ifølge Folketingets forhandlinger sp. 11143 og følgende holdt den 31. maj 1989. Det kan ikke siges klarere i dag, end det kunne dengang. Den er også i dag vor indgangsposition til et fordomsfrit udvalgsarbejde, hvor vi tør vise de unge den tillid at regne med, at de kan og vil yde en indsats i det virkelige, produktive arbejdsliv.

Jeg roste i maj Socialdemokratiet for villighed til at drøfte afvigelse fra de stive tariffer, når vi skal fastsætte de unges aflønning, og jeg vil i dag tillade mig at gøre opmærksom på, at skal vi gavne de unge ledige – og det skal vi – så kan det blive nødvendigt at turde røre ved andre stive ordninger på arbejdsmarkedet, og det håber jeg vi alle vil have mod til.

Pernille Forchhammer (S):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for, af vi endnu en gang har fået en rimelig god debat, synes jeg, om det problem, som vi i dag beskæftiger os med, og som vi nok ikke kommer til at slutte i dag, men forhåbentlig finder en løsning og et resultat på i løbet af denne samling.

Jeg vil gerne sige specielt tak til SF for den støtte, man har givet til indholdet i forslaget, og ikke blot til de principielle tanker og ideer, som ligger bag forslaget.

Så vil jeg selvfølgelig også gerne sige tak til de øvrige ordførere for, at man er opmærksom på problemet, man er interesseret i at få det løst, og man er også interesseret i at få det løst med Socialdemokratiets hjælp. Sådan har jeg forstået de forskellige ordførere.

Jeg er helt enig med fru Lilli Gyldenkilde i den kritik og i påpejningen af de problemer, der har været i forbindelse med udmøntningen af praktikpladsaftalen. Det er også derfor, vi i Folketinget i sidste uge behandlede et forslag fra Socialdemokratiet om en udbygget AER-ordning, sådan at vi får – ikke tvang, fru Lis Nøer Holmberg – men pligt til også fra virksomhedernes side at medvirke til en uddannelse af de unge mennesker.

Vi står nemlig, som fru Lone Møller også var inde på i sit indlæg, over for et stort fald i ungdomsårgangene, og virksomhederne kommer i de kommende år til at mangle fagligt uddannede unge til at gå ind og opfylde arbejdsbehovene inden for de enkelte virksomheder. Derfor er virksomhederne også nødt til reelt at gå ind og medvirke ved andet end et positivt tilsagn.

Denne balance mellem tvang og pligt er nok noget af det mest centrale i den debat, vi har haft om ungdomsarbejdsløsheden inden for det sidste år her i Folketinget. For os er der ingen tvivl om, at folk bør have pligt til at medvirke til, at det fællesskab, vi lever i i Danmark, udvikles til, at der bliver arbejde, til, at de ting, der skal udføres, bliver udført.

Der er en grænse mellem pligt og tvang, som er svær at definere. Men for os er det vigtigt, at der for de mennesker, som får tilbud, er en vis retssikkerhed for, hvad det er for nogle tilbud, hvad det er for nogle forhold, de bliver budt. For os er det også vigtigt, de selv har indflydelse på disse tilbud, og det er vigtigt, at de får mulighed for at udvikle sig selv over en årrække i de tilbud, som bliver givet.